

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Indfødsretsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 14. juni 2021
Kontor: Kontoret for Organiseret
Kriminalitet
Sagsbeh: Rikke Petersen Faaborg
Sagsnr.: 2021-0032/10-0014
Dok.: 1992154

Besvarelse af spørgsmål nr. 115 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 115 (Alm. del), som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. maj 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Niklas V. Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 115 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om ministeriet i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om dansk indfødsret udover det danske kriminalregister også tjekker ansøgeren i kriminalregisteret i EU/EØS-landene, Europol, Interpol, USA og andre lande, da det kan have betydning for muligheden for at blive dansk statsborger, og i afkræftende fald bedes ministeren redegøre for ministeriet mulighed for dette, om ministeren vil undersøge mulighederne herfor nærmere samt om regeringen indføre eller udvide en sådan praksis?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, der har oplyst følgende:

”Det er bl.a. en betingelse for optagelse på lovforslag om indfødsrets meddelelse, at en ansøger opfylder et vandelskrav, jf. kapitel 5 i cirkulæreskrivelse nr. 9298 af 6. maj 2021 om naturalisation. Hvis en ansøger har begået visse former for strafbare forhold, kan det føre til udelukkelse fra optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse. Andre former for strafbare forhold kan udløse en karenperiode, hvor ansøger ikke kan optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse. Det er ikke til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at man i øvrigt er kendt af politiet uden at være sigtet eller have modtaget en strafferetlig sanktion.

Ved indgivelse af ansøgning om statsborgerskab skal ansøgeren oplyse om alle begåede strafbare forhold i Danmark og i udlandet, ligesom ansøgeren på tro og love og under strafansvar skal erklære, at alle oplysninger i ansøgningskemaet er korrekte.

Når Udlændinge- og Integrationsministeriet modtager en ansøgning om statsborgerskab, undersøges det ved opslag i Kriminalregisteret og på baggrund af ansøgers egne oplysninger om strafbare forhold angivet i ansøgningen, om ansøgeren opfylder vandelskravet. Medmindre der i sagen er oplysninger, der konkret giver anledning til det, indhentes der ikke oplysninger fra andre landes kriminalregistre. Det skyldes, at en rutinemæssig indhentning af oplysninger fra andre landes kriminalregistre ville medføre væsentligt forøgede sagsbehandlingstider, ligesom det for visse lande ikke vil være muligt at indhente de ønskede oplysninger.

Endvidere anmoder ministeriet, inden fremsættelsen af et lovforslag om indfødsrets meddelelse, PET om at vurdere, hvorvidt ansøgere, der påtænkes optaget på lovforslaget, kan være til fare for statens sikkerhed. Hvis justitsministeren på den baggrund meddeler, at det af PET vurderes, at en ansøger kan være en fare for statens sikkerhed, forelægges sagen for Folketingets Indfødsretsudvalg med indstilling om udelukkelse af den pågældende fra optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i en nærmere angiven periode.

Endelig anmoder ministeriet, inden fremsættelsen af et lovforslag om indfødsrets meddelelse, Rigspolitiet om underretning om, hvorvidt ansøgere, der påtænkes optaget på lovforslaget, er registreret i bl.a. SIS og Interpol.

Det bemærkes, at såfremt ansøgeren i forbindelse med sin erhvervelse af dansk statsborgerskab har udvist svigagtigt forhold, herunder ved forsætligt at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller fortie relevante oplysninger om begåede strafbare forhold, kan ansøgeren ved dom frakendes indfødsretten, hvis det udviste forhold har været bestemmende for erhvervelsen.”

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at politiets videregivelse af oplysninger fra Kriminalregisteret til brug for sager om indfødsret er reguleret i § 25 i kriminalregisterbekendtgørelsen. Bestemmelsen fastslår, at politiet i sager om indfødsret efter begæring vedlægger en fuld udskrift af Kriminalregisteret.

En fuldstændig udskrift af Kriminalregisteret omfatter alle oplysninger om strafbare forhold, f.eks. domme der er optaget i registeret.

Afgørelser truffet i nordiske lande og i lande, der er medlem af Europarådet, vedrørende udenlandske statsborgere, der på gerningstidspunktet har haft fast bopæl i Danmark, bliver optaget i Kriminalregisteret, hvis Kriminalregisteret modtager underretning herom og en tilsvarende dansk afgørelse er registreringspligtig efter bekendtgørelsen.

For så vidt angår afgørelser truffet uden for nordiske lande og lande, der er medlem af Europarådet – i praksis EU-medlemslandene samt Norge og Schweiz – skal procesmåden og strafudmålingen tillige kunne sidestilles med danske afgørelser for at

blive optaget i Kriminalregisteret. Er det tilfældet, vil disse afgørelser fremgå af en fuld udskrift udstedt i medfør af § 25 i bekendtgørelsen.

Oplysninger om en udenlandsk afgørelse kan tilgå Rigspolitiet via Europarådssamarbejdet eller via EU-samarbejdet gennem det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS).

ECRIS er et elektronisk system til udveksling af oplysninger om straffedomme afsagt i EU-medlemsstaterne til brug for straffesager og – hvis det er tilladt efter national ret – til brug for andre formål. ECRIS er baseret på, at der kan opnås fuldstændige oplysninger om en EU-borgers tidligere straffedomme i den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger. Hvis en EU-borger dømmes for et strafbart forhold i en anden medlemsstat, skal denne medlemsstat (domsstaten) efter artikel 4, stk. 2, fremsende oplysninger og ajourføringer vedrørende straffedomme til den medlemsstat, hvori den pågældende er statsborger.

Systemet er reguleret i Rådets rammeafgørelse nr. 315 af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne og i Rådets afgørelse nr. 316 af 6. april 2009 om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre i henhold til artikel 11 i rammeafgørelsen som ændret ved direktiv nr. 884 af 17. april 2019.

Kriminalregisterets modtagelse af oplysninger om afgørelser truffet i andre lande vil typisk alene ske, hvis der er tale om danske statsborgere, hvis der er tale om EU-borgere eller borgere fra Norge og Schweiz, der har bopæl i Danmark på gernings-tidspunktet eller efter forudgående forespørgsel fra Kriminalregisteret.

Artikel 6, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse nr. 315 af 26. februar 2009 giver politiet mulighed for at anmode et andet EU-land om en udskrift fra medlemslandets strafferegister til brug for en straffesag mod en person eller med andet formål end en straffesag. Efter artikel 7, stk. 2, i rammeafgørelsen afhænger muligheden for videregivelse af oplysningerne bl.a. af det enkelte EU-lands regler for videregivelse af oplysninger om straffedomme til brug for andre formål end en straffesag.

Politiet indhenter ikke oplysninger om strafbare forhold fra andre lande i forbindelse med Udlændinge- og Integrationsministeriets begæring om en fuldstændig udskrift af Kriminalregisteret til brug for behandlingen af sager om indfødsrets meddelelse, men videregiver i overensstemmelse med begæringen og § 25 i

kriminalregisterbekendtgørelsen oplysninger, der allerede er optaget i registeret.

Hvis politiet i forbindelse med videregivelse af oplysninger efter kriminalregisterbekendtgørelsens § 25 skal indhente oplysninger fra andre lande om ansøgere om indfødsrets meddelelse, vil dette skulle ske manuelt, hvilket vil medføre et øget ressourcetilforbrug samt en længere – og i flere tilfælde en væsentlig længere – sagsbehandlingstid.

Det bemærkes i den forbindelse, at selv i tilfælde af, at det EU-land, som den pågældende person er statsborger i, svarer i regi af ECRIS, er det ikke nødvendigvis sikkert, at svaret kan bruges direkte. Det kan således vise sig nødvendigt efterfølgende at rekvirere den underliggende retsakt for at skabe den nødvendige klarhed over det strafbare forhold og de bestemmelser, der har ligget til grund for afgørelsen.

For så vidt angår tredjelandsborgere vil Rigspolitiet skulle forespørge bilateralt, hvis der ønskes oplysninger fra et land, hvor den pågældende er statsborger. Hvis attesten skal være komplet, vil der tillige skulle indhentes oplysninger fra lande, hvor den pågældende har haft ophold. Er der tvivl om, hvorvidt den pågældende tredjelandsborger er straffet for et forhold inden for EU, vil det ikke være muligt for Danmark i medfør af ECRIS-samarbejdet at indhente oplysninger herom. Forespørgsel vil således skulle ske bilateralt til relevante EU-lande eller som en generel henvendelse til alle medlemsstater.

Det er generelt forbundet med betydelig usikkerhed, om de enkelte lande vil besvare en forespørgsel fra Kriminalregistret, idet oplysningerne ikke indhentes til brug for en konkret straffesag.”